

Embargo tot 24 februari 2006, 11:00 uur

Zicht op effectiviteit Amsterdamse welzijnsinstellingen beperkt Positie welzijnsinstellingen zwak

Goed zicht op de bijdrage van het welzijnswerk aan de doelstellingen van de stadsdelen en de maatschappelijke effecten ontbreekt. De sector slaagt er vooralsnog niet in producten goed te definiëren en de kosten ervan helder te maken. Hierdoor is het voor stadsdelen moeilijk prestaties van welzijnsinstellingen te beoordelen en onderling te vergelijken. De financiële positie van welzijnsinstellingen is zwak als gevolg van de gehanteerde systemen van subsidieverstrekking en afhankelijkheid van de stadsdelen. Hierdoor ontstaan risico's bij het ontwikkelen van nieuwe activiteiten en worden innovaties beperkt. Dit concludeert de Rekenkamer Amsterdam in het onderzoek "Subsidiëring welzijnsinstellingen" dat zij vandaag publiceert.

Jaarlijks geven de Amsterdamse stadsdelen circa €160 miljoen uit aan welzijn: circa 10% van de totale begroting. Een belangrijk deel hiervan verstrekken zij via subsidies aan welzijnsinstellingen. De rekenkamer onderzocht de subsidieverstrekking van Amsterdamse stadsdelen aan welzijnsinstellingen op het gebied van sociaal cultureel werk, zoals buurthuizen en jongerenwerk. Het onderzoek richtte zich in het bijzonder op vier stadsdelen (Amsterdam-Noord, Geuzenveld-Slotermeer, Oost/Watergraafsmeer en Westerpark) en vier welzijnsinstellingen die daar werkzaam zijn.

Hoewel de stadsdelen de afgelopen jaren investeerden in het verzakelijken van de subsidierelatie, constateert de rekenkamer dat de opdrachtverlening aan de welzijnsinstellingen op belangrijke onderdelen nog tekort schiet. Zo sluiten de prestaties die de welzijnsinstellingen leveren onvoldoende aan op de beleidsdoelen van de stadsdelen. Daardoor is onvoldoende zicht of de activiteiten van de welzijnsinstellingen bijdragen aan het oplossen of voorkomen van maatschappelijke problemen, zoals integratie en maatschappelijke participatie. Bovendien zijn de stadsdelen niet goed in staat de prestaties van de welzijnsinstellingen te beoordelen en met elkaar te vergelijken door het ontbreken van heldere productdefinities en kostprijzen.

Daarnaast constateert de rekenkamer een aantal problemen in het proces van subsidieverstrekking. Zo worden termijnen voor subsidievaststelling vaak niet gehaald. Welzijnsinstellingen verkeren hierdoor langer dan noodzakelijk in onzekerheid over hun financiële positie. Voorts geven de stadsdelen, met uitzondering van stadsdeel Noord, vooraf onvoldoende aan wat zij van de welzijnsinstelling verwachten.

De financiële positie van de meeste welzijnsinstellingen in Amsterdam is zwak. Voor hun voortbestaan zijn ze vrijwel geheel afhankelijk van de subsidiegelden van slechts een enkel stadsdeel. Daarnaast is het eigen vermogen van de instellingen laag en moeten zij veelal tegen kostendekkende tarieven presteren. Investeren in nieuwe ontwikkelingen leidt daarmee snel tot financiële risico's. De rekenkamer stelde vast dat administratieve organisatie bij twee welzijnsinstellingen onvoldoende op orde was, waardoor de verantwoording over de geleverde prestaties niet juist was.

Op grond van het onderzoek ziet de rekenkamer geen direct gevaar voor continuïteit van het welzijnswerk en het omvallen van welzijnsinstellingen. Wel leiden de werking van het subsidiestelsel en de geconstateerde tekortkomingen tot een kwetsbare subsidierelatie tussen stadsdeel en welzijnsinstelling. De rekenkamer doet daarom aanbevelingen voor verbetering voor verdere verzakelijking. Voorts vraagt zij om een gedegen voorbereiding indien stadsdelen in deze subsidierelatie willen ingrijpen bijvoorbeeld op basis van de nieuwe Wet maatschappelijke ondersteuning en de introductie van marktwerking in de welzijnssector.